

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetés helyben, vidéken:
1 óra 2 K | 1 óra 2 50 K
1 évre 24 K | 1 évre 30 K

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-tér 1. Telefon 208.

Felölös szerkesztő: Hajós József.

Népnevelők szervezkedése.

Abban a mozgalomban, melyet az egyes tisztviselői csoportok megélhetési viszonyaik javításáért indítottak, élénk részt vesznek a tanítók is.

Székesfehérvár tanítói azonban úgy találták, hogy hivatalos tantestületi és általános tanítóegyesületi kereteik nem alkalmasak mozgalmak sikerének biztosítására. A korlátlan szabad szervezet formáját választották tehát anyagi ügyeik megváltása végett s követésükre felhívték a vármegye és az ország tanítószolgálatát. A míg propagandájuk tényleg a szabad szervezkedés keretei között mozgott nem lehetett mozgalmuk ellen senkinek kifogása.

Azonban szemelt vetettek a hivatalos színezetben fejlődő talomra is. Május hó 21-ére hivatalos megyei tanítóegyesületi gyűlést rendeztek. A hivatalos színezetben csak a tanítószolgálat vezetői részvételével tartották meg a gyűlést. Ezen az értekezleten azonban olyan hangok hallatszottak meglehetősen erősen, melyek mellett nem lehet szó nélkül elhaladnunk. Az egyik főszereplő ugyanis nagy vehemenciával a szociáldemokratákhoz való csatlakozást indítványozta, mely ellen a hallgatóságnak csak két tagja s utólag a sárbogárdi tanítószolgálat tagjai s egyáltalában nem tiltakozott a vezetőség s elnökség. Nem tudom megérteni, hogy egy hivatalos egyesület miként nyert jogot arra, hogy a szabad szervezkedést határozatlan kimondja — hogy mondhatja ki egy egyesület egy másik megalakulását. — Ezzel tulajdonképpen kijátssza a hatósági ellenőrzést. A miniszter képviselője a gyűlés után eltávozik. Ekkor kezdődik az értekezlet mint bejelentetlen népgyűlés. E bejelentetlen népgyűlésen azonban a rendőrség nem vesz részt, mert abban a hitben van, hogy az mindvégig hiva-

talos gyűlés. Pedig — bár tisztelendők vagyok a tanítók szervezkedése iránt, melyet helyzetükön javítani igyekeznek — akkor amikor a vezetőség impressziója egy fizető szociáldemokrata titkár, a bolzeviki irányzat demagógja, a rendőri ellenőrzést szükségesnek vélem — még akkor is, ha tanítókról van szó. Ez az első megjegyzésem.

Másodszor. A vezetőség ugyan ma szabad szervezkedést független alkalmat emleget. De lehet-e bízni a vezetőség ezen akaratában, mikor nem volt bátorsága, hogy szociáldemokrata impressziót rendeztesse, mikor az mint jövő tervet, a szociáldemokratákkal való összecsalást emlegette, — nem volt ereje, hogy az alapszabályokba csatlakoztasson fel, mely kimondja a bizottság alakulását függetlenségét s alapszabály ellenesnek nyilvánítson minden mozgalmat, mely a szervezet önállóságát fenyegeti. — Például állam felforratató programot, — mikor nem volt bátorsága, hogy a szociáldemokrata tendenciák ellen felszólaló bátor s nyílt szemű felszólalók mellé nyíltan odaálljon.

Harmadszor. Meglepődöm a katolikus és protestáns felekezeti tanítószolgálaton, hogy neki nem volt kikötése, melőtt a bizonytalan irányú szervezkedésbe belement. Nem csak a vallás szempontjából, hanem sokkal inkább a házafias s a polgári társadalom fokozatos békés fejlődése biztosítása szempontjából vártam volna kikötést. A felekezeti tanítóktól vártam volna ily kikötéseket, mert ők iskoláik jellege címén kimondottan a pozitív társadalmi fejlődés zászlója alatt dolgoznak a népnevelésen.

Negyedszer. Kiváncsian várom az iskolafenntartó város, az állami ellenőrzést végző kirendeltetés s az egyházmegyei hatóság további intézkedését. A szociáldemokracia forradalmat akar, programszerűen orosz forradalmat akar bolzeviki mintára. Vajjon az állam segíthet-e tanítószolgálatot, mely léte-

ellen tör? A város népnevelésnek tekinti azt az irányzatot, mely forradalmi tendenciákkal kacérkodik? S az egyház ölbetett kézzel áll ismét; — hát tényleg elveszítette érzékét a társadalmi fejlődések vagyis az élet iránt és elfeledte hivatását?!

A tanítószolgálat nincs tisztába a szociáldemokracia lényegével, mikor attól várja helyzetét javítását. Szellemi munkás joga s jara és a szociáldemokracia ellenmondás. Most a szociáldemokracia vezető s másodrangú a kézi munka. A szociáldemokrata állam épen ennek a megfordítottja. A szociáldemokrata államban a kézimunka lesz az érték — övek a kormányzat — a szellemi munkás lesz a proletár. A tanítószolgálat tudja, hogy a társadalmi iskolázás, a gyári munkás mennyire becsült a szellemi munkát, a mérnöki tudást — az urak munkáját. Jótól várja, mikor ezektől várja sorsa javulását. Különben is a cél nem szentesíti az eszközt.

Egy tanár.

Ünnep után.

Gyönyörű időben, a hívek óriási részvétele mellett folyt le a katolikus egyház legfelsőbb napján az úrnap körmenet városunkban. Bár a fiatal férfiak távollétével, mint a háború folyamán eddig is, az idén is nagyon észre lehetett venni, jóleső érzéssel konstaltattuk, hogy — nem az utzteleken bámmészködök, de — a körmeneten tényleg résztvevők száma évről évre szaporodik. Jó ezt látnunk, mert a vallás mind mélyebb megértéséről, átértéséről s az Oltáriszentség egyre növekvő szeretetéről beszél nekünk.

A körmenet, bár a szokott program szerint folyt le, de mégis néhány kedves új momentumot is mutatott. Mind imponzansabb, épületesebb és súlyosabb lesz a főgimnázium részvétele és szerepe a körmeneten. Az énekkart már évek óta örömmel halljuk ott az Oltáriszentség közelében. A fiúk különösen a nagyobbak nagy figyelemmel és ambícióval dolgoznak, a kisebbek — no hisz az oly természetes — itt-ott elbámmészködnek. Sebaj, majd megy az jobban is. A derék s

előggé meg nem becsülhető Námessy Medárd az idén már zenekarát is beállította a szerplők sorába. Szóval újra volt zenekarunk is és pedig Gotterhale nélkül. A fiúk pompásan fújták az uton Haydn szép miséjét s intonáltak a sátraknál áldás után a Hymnus első akkordjait. Azt mondjuk mind együknek: *macte puer!*

A szebbnél-szebb zászlók sorában az idén ott volt már a leánykongregáció pünkösdi hétfőjén felszentelt, harctéri lobogója is, utána az impozáns számban kirukkolt kongregáció tagjainak nagyrésze kénytelen volt ettől a szép ünneptől távolmaradni, mert sok üzletben, hivatalban ezen az ünnepen is hétköznapi munka folyt. Sajnáljuk a nagyrészt katolikus alkalmazottakat, kik ilyenformán évek hosszú során át kénytelenek lemondani arról, hogy legszebb ünnepeiket megtarthassák. Azt hisszük, lehetne ezen egy kis jóakarattal segíteni; anyagi kárt alig jelentene a főnökökre nézve s ezek az Oltáriszentség után magukat tisztelnék meg elsősorban, ha ezen a napon munkaszünetet adnának alkalmazottaiknak.

A rend kifogástalan volt a körmeneten. Szinte azt mondhatnánk, kissé sok volt a jóból. A rendőrség a legnagyobb jóakarattal és körültekintéssel végezte a dolgát, az a munkába állított új erők — ugyáltuk — nagy buzgóságukkal kissé túllétek a célon. A tanuló ifjúságot oly iramban vezették, hogy ez — egyik másik intézettől eltekintve — bizony jóformán nem is tudta, hogy körmeneten van. Afog fordult be a körmenet a Jókai-utcába s a tanítványok ifjúsága s zászlóival; aztán — Z testület ugyanigy. És így tovább. Közben 10—20 lépésnyi törességek tántogtak. Ezek után lépdelt a diákenekar, utána — úr, majd a hatalmas számban felvonult Oltáriszentség (Gyóffy-úti zászlójukat három csukaszürke katona vitte.) Egyik testületes, a másik hármas, a harmadik ötös sorokban vonult, ami bizonyos magyar fejelet

